

Äänestin

En ole kovin puoluepoliittinen. Olen kuitenkin äänestänyt kurinalaisesti kaikissa valtiollisissa ja kunnallisissa vaaleissa, joihin olen saanut osallistua. Olen myös äänestänyt useita eri vastuullisia puolueita. Myös kehua silloin, kun kummisetäni oli ehdokkaana. Olen myös äänestänyt mielenosoituksellisesti tyhjää, vaikka sellaisesta seuraakin hylätty äänestyslippu. Kummallista, miten kansalaisen mielipide voidaan hylätä. Tyhjää äänestäminen on mielestäni hyvin voimakas kannanotto.

Aina äänestettyäni olen tuntenut oloni vähän sekavaksi ja epävarmaksi. Onko tällä nyt todellakin jotakin ratkaisevaa merkitystä?

No, onhan äänestämällä ja vaalien tuloksella tietysti ihan oikeasti suuri merkitys. Sen tajuaa jokainen. Monasti sanotaan, että se ja se taho sai äänivyöryn, vaikka todellisuudessa vain pieni osa äänestäjistä oli siirtynyt ja aiheuttanut vaa'an keikahtamisen puolelta toiselle. Yksikin ääni voi kääntää suunnan.

Presidentin valitsemiseksi suora kansanvaali on vähän kaksipiippuinen juttu. Se kun on niin herkkä kaikenlaisille populistisille ilmiöille. Asioista tulee joko tai, mustia tai valkoisia. Onkin esitetty, että suoraa vaalia pitäisi kehittää suuntaan, jossa mitattaisiin ehdokkaiden hyväksymistä tai pienintä vastustamista kannattamisen asemesta. Vaalia ei voittaisikaan välttämättä eniten kannatettu vaan vähiten vastustettu.

Vaikka en nykyään olekaan erityisen hyvin perillä keskustapuolueen kiemuroista, presidenttipeli kiinnostaa. Siksi marssin henkilöilystodistus ja kaksikymppinen kädessäni äänestyshuoneistoon. Miksikö?

Pätevän todistuksen mukaan Paavo Väyrynen pitää itseään jumalan valitsemana Suomen presidenttinä. Hän oli sitä mieltä jo koulussa. Väyrysen kerrotaan röyhkeästi etuilleen jopa ruokajonossa. Hänen paikkansa tuli olla ensimmäisenä, ja muiden piti se hyväksyä.

Mistä sitten Väyrysen taannoin niin laaja kannatus virisi? Oliko hänessä peräti kekkosmaisia ominaisuuksia? Väyrynen joutui pohjamutiin jalasmökki- ja vladimirovsekoilujensa jälkeen. Mutta osalla suomalaisia on taipumus kannattaa sellaista, jota yleisesti lyödään. Kekkonenkin nitistettiin viisikymmenluvulla monesti lattianrakoon, mutta hän nousi aina vaan.

Mutta ei Väyrynen. Hänen ajamansa linja on ollut niin täydellisen linjatonta ja Suomen edun vastaista, että sille on pantava piste.

Äänestin siis sunnuntaina. Äänestin vastaan. Vaikutin. Ettei vaan Väyrysen enää voisi tulla presidenttiehdokasta.

Ensimmäistä kertaa äänestämisen jälkeen tunsin oloni vapautuneeksi ja mieleni vahvaksi.

pajen